

med at gå til domstolene for at få pengene tilbage igen.

Det er virkelig at vende tingene på hovedet. Jeg kan love for, at det ikke kan få Enhedslistens støtte – ikke bare et sekund.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil nøjes med at sige, at Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg skal takke for den positive modtagelse – ikke så overraskende positive modtagelse, for det havde jeg sådan set forventet lidt, ud fra hvad der også er faldet af bemærkninger om, at der er visse former for logik her i Folketinget. Det er ikke altid en logik, der lyder fra talerstolen, men vi ved jo godt, hvad der ligger bag, det er sådan en ideologisk logik, og den havde også tilsagt mig, at det her sikkert gik med et betydelig større flertal her ved førstebehandlingen.

Jeg synes, at hr. Jørn Jespersen meget præcist med anvendelsen af ordet balancegang går ind i en vigtig ting i det lovforslag, der ligger her, nemlig spørgsmålet om: Hvornår kan man tillade sig at anvende sådan et nævns afgørelse, som der er tale om her, til at være noget, man faktisk får omsat til virkelighed, altså i form af en erstatning?

Og dér er spørgsmålet jo også meget nøje afstemt efter høringen. Der er ændret og justeret noget, så vi er sikre på, at der er den fornødne balance, sådan at såvel kommunen som den pågældende virksomhed, som har fået den afgørelse, at man er blevet sat til side i forhold til reglerne, har en ordentlig mulighed for at gå til domstolene. Det er spørgsmålet om at kunne fremme processen, men igen fremme processen på en måde, så det er forsvarligt både for de involverede virksomheder og for den involverede offentlige myndighed.

Hr. Jørn Jespersen nævner nogle ting, som han gerne ser blive bredt ud. Jeg er sådan lidt i den situation, som jeg var ved kommentaren til hr. Svend Erik Hovmand under konkurrenceloven: At tvangsudliciteringer er noget, man skal diskutere i en lidt anden sammenhæng. Og det er så selve formen for inddragelse af medarbejderbud også i denne her sammenhæng, selv om jeg meget vel kan se, at hele området med, hvordan man tilrette lægger udbud, hvilke kriterier man lægger ind i udbud, og herunder også sikringen af, at medarbejdere rent faktisk har en mulighed og får en mulighed for at kun-

ne byde, at det er en diskussion, som er væsentlig og spændende.

Dér, hvor jeg har valgt at lægge op til balancegangen, er mere at se den samlede konkurrencepakke med konkurrenceloven og dette lovforslag som den balance, der skaber den fornødne yderligere understregning af, at der såvel inden for den private sektor som inden for den offentlige sektor er grundlag for at lave nogle skarpere retningslinjer og nogle bedre muligheder for at gennemføre, hvad der rent faktisk ligger i loven i dag. Det, man kan sige, er, at det er to håndteringslove, mere end det er et spørgsmål om love, der foretager ændringer i forhold til, hvad der er ret, og hvad der er uret.

Men jeg synes altså som sagt, at det er en væsentlig diskussion. Jeg skal ikke afvise, at den ville kunne indføres, men jeg synes umiddelbart, at det ser en lille smule vanskeligt ud. Men det er jo noget, der kan drøftes.

Så vil jeg gerne understrege over for hr. Frank Aaen, at det er jo faktisk ikke sådan, at EU bestemmer, at det offentlige skal udbyde en opgave. Hvis det offentlige vælger at løse en opgave selv, er der ikke noget spørgsmål, men i det øjeblik det offentlige vælger at bede nogle andre om at få udført en opgave, ja, så skal man gøre det på en bestemt måde.

Det er det, jeg synes der er fair i en konkurrence, at når man går ud hos andre og spørger dem, om de vil lave en opgave af en vis størrelsesorden for én, ja, så vil det være ganske fornuftigt dér at sikre, at der er en ordentlig omgang med borgernes skattemidler, og at det sker i en ordentlig konkurrence, der er gennemsigtig, sådan som der er lagt op til i udbudsreglerne.

Så det er dér, den alvorlige skillelinje sådan set er, og dér synes jeg det vil være rigtigt, at hvis man kan konstatere og har fastlagt, at en kommune har handlet i strid med reglerne, ja, så synes jeg, det er meget fair, at den pågældende kommune også bliver stillet over for ikke at skulle lave tingene om – det vil jo nemlig skade den pågældende virksomhed, som har vundet, måske ikke i forhold til reglerne, men måske i udførelsen af arbejdet osv. – men at kunne give en erstatning til den virksomhed, som er blevet krænket ved misbruget af reglerne.

Det synes jeg er noget, der er væsentligt: at få fremskyndet den proces, så det i realiteternes verden også bliver sådan, at en virksomhed, der er krænket, kan få en erstatning.